

Forsvarskommissionen, der havde udtalt dette, men det var det ikke. Det var disse to Mænd, der udtale dette i deres Særvotum: „Rekognosceringsresultatet sammenholdtes og suppleredes med de respektive Borgmestres Udtalelser. Disse gik blandt andet overalt ud paa, at Byernes Borgere sikkert, endog meget gerne, ønskede at faa Garnisoner henlagt til Byerne; og det formentes hævet over enhver Tvivl, at man overalt stod beredt til at vise den største Imødekommenhed og til at bringe endogsaa betydelige Ofre, selv i Retning af Opførelse af Kaserne. Vanskeligheden ved en hurtig, fuldstændig Udførelse af den foreslaaede Omdislokation ligger i Mangelen paa passende Lejligheder for de gifte Befalingsmænd og ligestillede, en Mangel, der dog efter Borgmestres Udtalelser formentlig forholdsvis hurtigt vilde blive afhjulpen“. Det skulde altsaa ikke koste noget. Saa sig de til Slutning paa Pag. 770: „Uagtet Tilvebringelsen af nye Kaserneetablissementer m. m. i det ovenfor foreslaaede Omfang vil udkræve meget betydelige Beløb, formenes dog den hele Foranstaltning snarere at ville frigøre end baandlægge Kapitaler for Staten“. Og saa havde disse to sagkyndige, saa vidt jeg erindrer, beregnet 13 Mill. Kr. til Garniseringsforhold i København. Det ærede Medlem maa derfor ikke anse det for at være saa aldeles forrykt, at man kunde gaa ud fra, at den Flytning kunde komme til at foregaa uden væsentlig Udgift for Staten, og det er klart, at det var disse Oplysninger, der forelaa for det høje Tings Medlemmer, den Gang vi vedtog Hærloven, og ikke andre. Thi vel har, som jeg siger, Venstre i Forsvarskommissionen haft et Forslag om omtrent 5 Mill. Kr. til Flytning af Garnisoner, men efter at de ere blevne gendrevne af Højre og de sagkyndige, Kühnel og Nørresøe, faldt disse Forslag fuldkommen bort.

Da der fremkommer Forslag fra den nuværende Finansminister paa hans store Dag den 12. Februar, forelægger han et Forslag, i hvis Motiver det hedder om denne Sag: „Kommunal Indkvartering paa-tænkes anvendt i størst mulig Udstrækning“, og i selve hans store Tale den 12. Februar siger han herom: „Ligeledes tænker man sig en betydelig større Garnisone-ring i Næstved end det nuværende Dragonregiment. Men man har ikke villet indføre Bestemmelser herom i selve Loven for at staa frit ved Forhandlingen med de paagældende Kommuner angaaende Kaserneforholdene, som man i det væ-

sentlige tænker sig ordnet ad kommunal Vej“. Det staaer Sp. 3881—82. Det er alt, hvad vi faa at vide, at man tænker sig Garnisonerne henlagte til disse Byer og Forholdene ordnede ad kommunal Vej. Det slutter sig nøje til Motiverne, og ingen kunde forstaa andet, og sikkert har heller ikke noget Medlem her i Tinget, der ikke har haft Lejlighed til at blive oplyst ad anden Vej end ved den offentlige Forhandling i Tinget og i Udvalget, kunnet faa noget som helst andet at vide, end at denne Ordning skulde foregaa ad kommunal Vej, d. v. s. at det var en Foranstaltning, Kommunerne kom til at betale. Derfor have de ærede Medlemmer i dette Ting, som have stemt for Hærloven, ikke stemt for de 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som nu skulle laanes til Garnisonsflytningerne, eller for omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret til Forrentning og Amortisering af dette Beløb.

Den højtærede Konseilspræsident mente, at ved Nytaarstid havde man saa mange Løjer for, og Nytaarsaften plejer ogsaa at være en munter Aften, men efter Nytaarsaften kommer Januar, og den bringer i Regelen nogle alvorlige Ting, nemlig Nytaarsregningerne. Det er dog heldigvis sjældent, at de ere saa store som den Nytaarsregning, den højtærede Konseilspræsident i Aar præsenterer for det danske Folk, og naar man faar Nytaarsregninger, som ere for store, og som lyde paa Poster, man ikke har bestilt, og som man heller ikke har modtaget og ikke sætter Pris paa at modtage, har man Ret til at sige til Budet, der kommer med Regningen: Værsgo, gaa tilbage med den, jeg skylder ikke de Penge. Saadan har dette høje Ting og den høje Rigsdag ogsaa fuldkommen Ret til at sige: Den Regning, den højtærede Forsvarsminister her præsenterer os, ere vi ikke belavede paa, det har aldrig nogen Sinde været sagt os, at Garnisonsflytningerne skulde komme til at koste Staten 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Under alle Forhandlingerne angaaende de ekstraordinære Udgifter, som den nye Militærordnings Gennemførelse skulde medføre, er det blevet fastholdt, at det var 31 $\frac{1}{2}$ Mill., den skulde koste, og naar dette nu forhøjes til 40 Mill., protestere vi. Vi nægte at honorere denne Regning, og saa kommer den højtærede Forsvarsminister til at lade være med at iværksætte de Foranstaltninger, som kun kunne iværksættes ved Hjælp af denne Udgift.

Det lyder lidt underligt, naar den højtærede Forsvarsminister nu kommer og siger: Hærloven kræver, at der skal flyttes